

РЕШЕНИЕ

№ 576

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20231110215780 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 22-4332-025684/12.12.2022 г., издадено от началника на Сектор към ОПП-СДВР, на Д К П са наложени административни наказания „глоба” в размер на 150 лева за извършено административно нарушение по чл. 95, ал. 1 ЗДвП и „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за извършено административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, изразяващи се в това, че на 24.08.2022 г., около 08.20 часа, в гр. София по бул. „България“ № 1 с посока на движение вход, при бензиностанция „Шел“, управлява л.а. марка „Деу“ с рег. № , като при отваряне на предна лява врата реализира ПТП с минаващия от лявата му страна л.а. „Шкода“ с рег. №, след което напуска местопроизшествието, като при възникналите разногласия не уведомява компетентните органи на МВР.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице Д К П, с която са иска неговата отмяна като незаконосъобразно. Твърди се, че атакуваното НП е издадено в нарушение на

разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение. Релевирани са доводи, че АУАН е съставен след изтичане на давностния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. На следващо място е изложено, че при описание на нарушението по чл. 95, ал. 1 ЗДвП в АУАН и НП не е посочено дали автомобилът на жалбоподателя е бил в движение или е бил паркиран/в престой, като не е конкретизирано и дали вратата на автомобила е била оставена отворена или е била отворена по време на преминаване на другия автомобил. Релевирани са съображения и за липса на съставомерност по отношение на вмененото на жалбоподателя административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, доколкото в АУАН и НП не е описано дали са причинени само имуществени вреди от ПТП и дали е имало спор между водачите на двете МПС-та. Твърди се, че извършените административни нарушения са маловажни, поради което е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно, като присъди в полза на жалбоподателя направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Наказващият орган не се явява и не изпраща процесуален представител в хода на съдебното производство.

Процесуалният представител на жалбоподателя моли атакуваното НП да бъде отменено по изложени в жалбата съображения, като се претендират и направените по делото разноси съгласно представен списък с разноси. В представени писмени бележки се преповтарят изложените в жалбата съображения.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Процесното НП не е било редовно връчено на жалбоподателя Д П, като не са изпълнени и условията на отбелязаната в същото разпоредба на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Съгласно посочената норма когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. По делото е приложена докладна записка от 13.07.2023 г. на служител от 05 РУ-СДВР, от която се установява, че при неколккратно

търсене на жалбоподателя на адреса му в гр. София, ул. „Рилска обител“ № последният не е бил намерен. От докладната записка се установява също така, че служителите на 05 РУ-СДВР са разговаряли с жалбоподателя Петков относно причината за търсенето му, но въпреки това последният не се е явил за получаване на НП. Съдът счита, на първо място, че визираната докладна записка не доказва по несъмнен начин наличието в кумулативно единство и на двете предпоставки по чл. 58, ал. 2 ЗАНН – лицето да не е намерено на адреса и новият му адрес да е неизвестен. Не става ясно колко пъти, на кои дати и по кое време на денонощието е бил търсен Добромир Колев, поради което докладната записка не може да се приеме като достатъчно доказателство за това, че П не живее на същия адрес. От друга страна, от приложена по делото адресна справка по реда на Наредба № 14/2009 г. е видно, че жалбоподателят има актуален настоящ адрес от 16.10.2003 г. именно горепосочения такъв в гр. София. Тоест, очевидно не е изпълнено и второто изискване на разпоредбата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН нарушителят да е с нов неизвестен адрес. Въпреки тези данни, наказващият орган не е положил усилия да връчи НП лично на Д П, а е приел за изпълнени изискванията на чл. 58, ал. 2 ЗАНН без да са налице предпоставките за това. С оглед на това, следва да се приеме, че незаконосъобразно в процесното НП е отбелязано, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, доколкото не са били налице посочените предпоставки. Предвид липсата на доказателства за редовно връчване на НП и до този момент, следва да се приеме, че жалбата е подадена в законоустановения срок.

След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 24.08.2022 г., около 08.20 часа, в гр. София, по бул. „България“ с посока на движение към бул. „Околовръстен път“, св. Г. управлявал лек автомобил марка „Шкода“, модел „Октавия“ с рег. № , като същият преминал през бензиностанция „Шел“, находяща се на бул. „България“ № . Св. Писанов

предприел преминаване с управлявания от него автомобил между колонка № 2 и № 3 на бензиностанцията, като пред колонка № 3 бил паркиран л.а. марка „Деу“, модел „Ланус“ с рег. № . В момента, в който св. П много бавно преминавал от лявата страна на паркирания л.а. „Деу“, дошъл Д К П, който отворил лявата предна врата на л.а. „Деу“, при което задрал задна дясна врата и заден десен калник на преминаващия покрай него л.а. „Шкода“. Св. Писанов веднага спрял управлявания от него автомобил, установил щетите по последния, като поискал от Д К П да съставят двустранен констативен протокол за настъпилото ПТП. Д П обаче отказал да се състави такъв протокол, като казал на св. П, че не е имало съприкосновение между двата автомобила. След това Д П привел в движение л.а. „Деу“ и напуснал местопроизшествието без да уведоми органите на МВР.

Св. Писанов подал сигнал на тел. 112 и поискал съдействие от служители на МВР, като след около 1-2 часа на местопроизшествието пристигнал екип на ОПП-СДВР, служителите от който снели обяснения от св. П и по негови данни съставили докладна записка, протокол и скица за ПТП.

Преписката била изпратена в ОПП-СДВР, като било установено, че водач на напусналия местопроизшествието автомобил бил Д К П. Последният попълнил декларация по реда на чл. 188, ал. 1 ЗДвП, в която посочил, че на процесната дата и място л.а. „Деу“ с рег. № е управляван от него, но отрекъл да е имало ПТП между двата автомобила.

Въз основа на изготвената докладна записка, протокол и скица за ПТП, както и попълнената от Д П декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, св. Ц. съставил АУАН с бл. № 201822/17.11.2022 г. срещу Д К П за извършени от последния административни нарушения по чл. 95, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. АУАН бил връчен и подписан от Д П, като последният получил екземпляр от същия.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление № 22-4332-025684/12.12.2022 г. от началника на Сектор към ОПП-СДВР, с което за описаните в АУАН административни нарушения на Д К П били наложени съответни административни наказания.

НП не било връчено на Д К П, като последният узнал за последното на неустановена дата и на 01.11.2023 г. подал жалба срещу НП, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Ц. и Г.; скица и протокол за ПТП, справка-картон на водача; докладна записка; декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. В този смисъл съдът кредитира изцяло показанията на св. Г П, който е очевидец на извършеното от Д П деяние и е участник в процесното ПТП. Св. Писанов е категоричен, че в момента, в който се разминавал с паркирания отдясно на него л.а. „Деу“, Д П е отворил предната лява врата на последния, при което е задрал и причинил материални щети по задна дясна врата и заден десен калник на управлявания от св. Писанов л.а. „марка „Шкода“. Следва да се посочи, че заявеното от св. П кореспондира и с отразените данни от служителите на ОПП-СДВР в протокола за ПТП относно нанесените щети по л.а. „Шкода“, а именно в неговата дясна част.

Св. Писанов е категоричен и относно обстоятелството, че след настъпване на ПТП, водачът на л.а. „Деу“ е влязъл в спор с него относно това дали е настъпило ПТП, като е отричал наличието на такова между двата автомобила, след което жалбоподателят е напуснал местопроизшествието без да уведоми органите на МВР. С оглед на пълните, последователни и логични показания на св. Писанов, които съдът кредитира изцяло, заявеното от жалбоподателя, че не е имало удар между двата автомобила не кореспондира с обективната истина по делото. Още повече, в този смисъл е и изготвения от служителите на ОПП-СДВР протокол за ПТП, в който последните са отразили видимите щети по л.а. „Шкода“, вследствие на настъпилото ПТП.

От подписаната от жалбоподателя Добромир Петков декларация се установява, че последният признава, че именно той е управлявал л.а. „Деу“ с рег. № на процесната дата и място.

Показанията на св. Ц Х Ц са относими единствено относно процедурата по съставяне на АУАН, доколкото последният не е очевидец на извършените административни нарушения. В този смисъл св. Цветков е категоричен, че АУАН е съставен въз основа на изготвената докладна записка, протокол и скица за ПТП, както и след попълване на декларация по реда на чл. 188, ал. 1

ЗДвП от жалбоподателя Добромир Петков.

Съдът кредитира и останалите писмени доказателства по делото, приобщени към доказателствената съвкупност по делото по реда на чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При извършената проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът счита, че жалбоподателят Д К П е осъществил от обективна и субективна страна състава на вменените му административни нарушения по чл. 95, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП.

От обективна страна се установи, че л.а. „Деу“ с рег. № е бил паркиран на процесната бензиностанция по смисъла на чл. 93, ал. 2 от ЗДвП, като жалбоподателят П е отворил предна лява врата на автомобила, за да се качи в него след зареждането му на бензиностанцията. Именно в този момент последният е ударил дясната част на преминаващия покрай него л.а. „Шкода“ с рег. №, причинявайки щети на последния. В този смисъл жалбоподателят П е осъществил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 95, ал. 1 ЗДвП, доколкото последният е следвало да отвори вратата на автомобила, за да се качи в него само след като се убеди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, в случая за непосредствено преминаващия покрай него л.а. „Шкода“.

Съдът счита, че жалбоподателят е осъществил и състава на вмененото му административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, доколкото при нанесени само материални щети по л.а. „Шкода“ и възникнал спор относно причините за настъпване на ПТП с водача на последния, не е уведомил органите на МВР и е напуснал местопроизшествието. В този смисъл св. П е категоричен, че е искал с жалбоподателя да попълнят двустранен констативен протокол за причинените щети по автомобила му, но жалбоподателят П е отказал, като е казал, че няма ПТП, след което е напуснал местопроизшествието без да уведоми органите на МВР. С това и последният е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП.

При извършената проверка за правилното приложение на процесуалния закон, съдът счита, съставеният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им – т. 2.1, вр. т. 1.3.1. и т. 3.6 от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове. Следва да се посочи, че нарушителят е установен в момента на попълване на декларацията по чл. 188, ал. 1 ЗДвП от страна на жалбоподателя Д П, а именно 17.11.2022 г., поради което са спазени давностните срокове по чл. 34 ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП.

Съдът обаче счита, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУАН и издаване на НП, които обуславят отмяната на последното. Съобразно разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗДвП в АУАН и НП следва да се опишат нарушенията и обстоятелствата при извършването им.

По отношение на първото от вменените на жалбоподателя административни нарушения по чл. 95, ал. 1 ЗДвП, съдът счита, че в АУАН и НП е налице непълнота относно основни факти, относими към обективната съставомерност на посоченото административно нарушение. В този смисъл, разпоредбата на чл. 95, ал. 1 ЗДвП регламентира правилата при качване/слизване от паркирано или спряно за престой МПС, респ. отваряне на вратата или оставянето ѝ отворена от водача или пътниците в превозното средство. Никъде в АУАН и НП обаче не е посочено дали в случая МПС е било паркирано или е спряно за престой. Напротив, от словесното описание на административното нарушение в АУАН и НП се установява, че Д П е управлявал автомобила, тоест, последният е бил в движение – „...*управлява собствения си л.а. „Деу“....и на бензиностанция „Шел“ при отваряне на предна лява врата реализира ПТП...*“. С оглед на това, съдът счита, че актосъставителят и наказващият орган не са описали всички обстоятелства, относими към обективната съставомерност на деянието по чл. 95, ал. 1 ЗДвП, като по този начин са ограничили съществено правото на защита на санкционираното лице, в частност възможността му да разбере за какво точно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Съдът счита, че наказателното постановление е незаконосъобразно и по отношение на второто от вменените на жалбоподателя административни нарушения – по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. Действително, от доказателствата по делото се установи, че с оглед настъпилите само имуществени вреди по двата автомобила и липсата на съгласие от страна на участниците в настъпилото ПТП относно обстоятелства при настъпването му, с последвалото напускане на местопроизшествието без сигнализиране на органите на МВР, жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. В случая обаче е допуснато съществено процесуално нарушение при описание на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, тъй като в АУАН и НП липсва посочване на всички относими факти и обстоятелства при извършване на нарушението. В този смисъл в двата акта не е описано, че се касае до причинени само имуществени вреди от настъпилото ПТП. Посочването на причинените вреди от ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, а именно дали има пострадали лица или са причинени само имуществени вреди, е от съществено значение с оглед различните задължения на участниците в ПТП при всяка една от тези хипотези, като в чл. 123, ал. 1, т. 2 ЗДвП са регламентирани задълженията при наличие на пострадали лица, а по чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП – когато са причинени само имуществени вреди. В конкретния случай, обаче, нито в АУАН, нито в НП е посочено какви вреди са настъпили от ПТП – дали има пострадали лица или са налице причинени само имуществени вреди. Още по-малко е описано какви щети са били причинени по съответните автомобили, респ. къде са били локализирани същите. В този смисъл е налице непълнота в АУАН и НП при описание на административното нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП и неговите обективни съставомерни признаци, което е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, поставяйки го в невъзможност да разбере фактическите рамки на вмененото му „административно обвинение“ в тази му част. В този смисъл е и константната съдебна практика по идентични случаи, застъпена в Решение № 5558 от 30.09.2022 г. по КАНД № 5374/2022 г. по описа на АССГ, III-ти касационен състав, Решение № 7606 от 12.12.2022 г. по КАНД № 8582/2022 г. по описа на АССГ, III-ти касационен състав, Решение № 2776 от 23.04.2021 г. по КАНД № 1738/2021 г. по описа на АССГ, VIII-ми касационен състав, Решение № 6376 от 04.11.2021 г. по КАНД № 6451/2021 г. по описа на АССГ, IV-ти касационен състав, Решение № 6560 от

10.11.2021 г. по КАНД № 8190/2021 г. по описа на АССГ, XXII-ри касационен състав и други.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав счита, че подадената жалба се явява основателна, поради което атакуваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно.

Предвид основателността на подадената жалба, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН жалбоподателят има право да му бъдат заплатени направените по делото разноси, каквото искане е релевирано от неговия процесуален представител в хода на съдебните прения по делото. От приложения на л. 49 от делото договор за правна защита и съдействие е видно, че жалбоподателят е заплатил на адв. Р. П. сумата от 400 лева за осъщественото процесуално представителство по делото, като адвокатското възнаграждение е определено в минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед на това, съдът счита, че СДВР следва да заплати на жалбоподателя Добромир Петков сумата от 400 лева, представляваща направени от последния разноси за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 22-4332-025684/12.12.2022 г., издадено от началника на Сектор към ОПП-СДВР, с което на Д К П са наложени административни наказания „глоба” в размер на 150 лева за извършено административно нарушение по чл. 95, ал. 1 ЗДвП и „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за извършено административно нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д К П с ЕГН ***** сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща направени от последния разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен

съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____